

no' alle. Que treballen i els poder
tenir contacte amb ella! No desapro-
prio que t'hi vides i te'n hauràs solici-
tats no' a cost m'arré més?

Pepe ja. Es tant i prou
que agripte pu'ni' orti deure
al matí a primera i agri de
la casa i'arrivé a fontana.

Araden d'arribar ara a què
dos xicots que sortien de l'ellens.

Be' m'ocorren més. A tots
de canalla fins letans. A
la Mercedes la mare abra-

cafe.
Per a tu, els volem del
tes, sempre tes
(1931)

Saluacions a Manu-
i Lluïsa moltíssim.

Hermita, dimarts, 10-12-40

Neueta meua ben meua: Quina alegria amb xiqueta meua! Aquest matí he tingut un mo-
ment de lleure, però no he volgut pas escriure't. He pensat: és preferible escriure a la
lleure de l'espelma i veure si el correu et porta quelcom de la nostra. I ho he aconseguit
La teua carteta del diumenge. Ben arribada la nova que la Mercedes ha pogut resol-
dre la cosa de moment. Certament ja és molt i si t'hi un mes de coll ja està bé. Tria
que no li serà poc difícil viure amb els diners solts de l'allocució. Són pocs quantos
per la colla que són. Bé, alguna cosa sortirà que pugui millorar la situació. L'in-
teressant era que poguessim deixar la casa de la Manu i ho heu aconseguit amb
rapidesa. Ja li fare' uns mots. Esperaré uns dies i al felicitar-la per Nadal ho
aprofitaré. D'acord, m'ocorren més?

Dixi que tots els moments estan bé i són jolis? Quant m'apratania veure'ls.
De moment no pot pas ser. Ja vindrà el dia però. I que ja es recorda del tiet pepe?
I la menuda està grapa? I la Mercedes, com està? Està prima? Qu'és curi-
osa i no faci el ric. El nen deu estar fet un homenet, no? Di-me forces coses
de com estan tots. Ah! Si ahi li hagués facilitat de treball i pogués al-
menys vendre ja i aportar l'ajut material per modestet que fa! Però no hi
ha res d'això, sinó tot el contrari. Que hi farem, paciència i a esperar millors
temps que se hauran de vendre, perquè com tot la pega no pot ésser eterna.

Ah, quina lletra faig. Saps perquè? Dues s'erie amb ploma de costat
i es que aquest matí m'he donat una cremada al tiet voreto el gos. No s'ere
no crepus, però en feia a l'apriar-lo tot sobre la ploma amb a matit i per.

escriure a la meua mocosca ja està bé, no?

Acabo de llegir la carta de Vilanova. Està bé. Sapro que em xoca. Aquell tros que la Carme et diu que et fixis a l'escriure. Mira que dis-los que separen ment amira allà! Però Maria meua, no pensares que nomai podràs donar-lo-hi que un dia gust. Si ja et dic jo. Fixat-hi sobretot en l'escriure a casa. Diràs sempre em diu el mateix el mocos agra. És cert, però com que et coneix i ve que no feques per malícia, per això no em carross mai de recomanar-te el mateix. Pregunta, si, però el màxim possible. Sabeu que estan bé i així em ha d'accontentar.

Si, mocosca meua. Em sembla que ja t'ho deia el que m'havia passat amb els juants teus i el passa-muntanyes. No fan culpa meua. Els primers que daven desfet 100 pous i el seyon ho vaig portar per allà el mes d'abril. Después, mocosca, que el teu jape estima les coses de la seva Mica) No ho diràs però ja he sopat. Un plat de macarons amb tres tallots de conill i después cafè amb una tomata. No està mal, els, meneta meua? Així és que ja ho sap. Ja procuraré ajudar el seyon de cada cosa que m'enviis i veuràs com no ho perdria ara. Recull tot el que puguis de roba. Així la gent està prou faltada i per hoc que valgui ací es farà festa major. Canises velles, calçotets. Fot el que trovis i que els francesos haurien de llençar. D'acord, mocosca meua? És sap greu et despenyis de la teua bufanda. Ja t'ho deia no es pas per a mi. En fi, certament que es tindrà ací un àngel bonic triadit a tu. Ja tens raó ja. Que hauria estat de mi sense la meua Mica? Així s'olt però em fa felis, al veure que no estic solet, sinó que lluny de mi s'hi trova la meorena saladada més bona que hi ha al món. Creu que tinc llàstima a tots els qui es troven solts en aquest país de penes.

Una cosa. Un xicot d'ací ha rebut per una tia seva, còpia d'una carta que l'Embaxador de Mèxic li envia. Li diu que la cosa marxa, que la Comissió funciona ja i que se sortirà aviat confiant que la 1ª seta abans d'un mes. Jo no estic esperant pel fet que ve que hom perseguix. El seyon de la Vilator ha cauriat de paper i sejurament que la cosa serà per nos i amics d'ell. Així ho diuen. Interessa però que s'ostin que ja veurem. Si almenys hagués estat certa la cosa aquella que aqueste jora s'amplic fins a París. Salut que les tres nostres